

zborov in čveterospevov. Preproste so te skladbe, skrbno delane, in čuti se, da klije v njih mišljenje poštenjaka, solidnega, neoporečenega moža, ki hoče podati zdravo, dobro blago, vse, kar more. Ne odlikujejo se Laharnarjeve skladbe po mislih ali po presenetljivi melodiki, znak jim je pa prijetna milina, in ta jim pridobi med pevci ljudskih naših zborov — in za te so v lahki svoji in prozorni sestavi pisane — dobrih prijateljev.

— ee —

Upodabljajoča umetnost.

Slikar M. Jama je bil razstavil minolega meseca v oknu trrdke Gričar & Mejačeve svojo najnovejšo sliko — portret g. Leva Souvana. Tudi na tej sliki se pozna posebni način Jamove umetnosti. Portret sam pa je tako izvrstno pogojen, da vsakdo spozna v njem znani original.

Rudolf Maister pa je razstavil pri Schwentnerju oljnato sliko miramarškega gradu, ki priča o lepem talentu slikarja-samouka.

Listek.

† Ignacij Orožen. Dne 13. aprila (na veliki petek) je umrl v Mariboru v 82. letu svoje starosti monsignore Ignacij Orožen, rojen v Laškem trgu l. 1819., inful. stolni prošt, protonotarij apostolski, vitez železne kronc III. reda itd. itd. Pokojnik je bil v vseh krogih obče čislán in neumorno delaven pisatelj, ki je dopisaval v razne znanstvene časopise. Že leta 1854. je spisal v slovenskem jeziku »Celjsko kroniko« po najboljših in redkih virih in s tem delom vzbudil veliko pozornost. Leta 1895. je izdal 40 strani v smerki obsegajočo slovensko knjižico »Kačičev Orožnov rod« z rodovnikom. Ta rodovnik sega enajst generacij nazaj do leta 1545. in je z velikim trudom sestavljen. Tedaj je v nekem uglednem nemškem listu L. pl. Bekh-Widmanstetter pisal o njem med drugim: »Stolni prošt O. je blesteča zvezda svojega rodu in ena najodličnejših dik dežele, kateri je posvetil že od mladosti vse svoje moči. To velja glede na njegovo dostojanstvo kot duhovnik in kot zgodopisec. V tej knjižici je v svoji skromnosti le 10 vrstic besedila posvetil svoji osebi itd.«

Leta 1868. je pričel z izdavanjem epohalnega dela »Das Bisthum und die Diöcese Lavant«, ki obsega v osmih knjigah cerkveno in posvetno zgodovino lavantinske vladikovine in stolnega kapitola, nekdanjega savinskega arhidiakonaata (»Saunia«), gornjegrajskega benediktinskega samostana in dekanije Celje, Kozje, Braslovče, Jarenino, Cerkovce, Hoče, Sv. Lenart v Slov. goricah, Marenberg, Maribor, Gornji grad, Rogatec, Šaleško dolino, Laški trg in Novo cerkev. Preostaje torej še 10 dekanij. To temeljito, na podlagi mnogih virov zasnovano delo bo izvrstno služilo zgodopiscu slovenskih dežel.

Leta 1893. je izšla Orožnova zadnja knjiga te obširne spodnještajerske kronike. S to knjigo, obsezajočo dekanijo Novo cerkev, je pisatelj prekinil svoje